

[Tom Behnke]

for, at alle relevante institutioner og virksomheder er informeret om disse ting, da ministeren har fået mandatet ved flere lejligheder, som det jo også fremgår af bemærkningerne til beslutningsforslaget.

Der står i første spalte i bemærkningerne til beslutningsforslaget:

»I løbet af 1980'erne har Folketinget ved adskillige lejligheder understreget, at disse positive tiltag stadig skal være grundlaget for dansk politik på dette område, bl.a. ved tre handicapdegrørelser, der går på tværs af sektorerne.«

Ministeren har således rigeligt med grundlag og rigeligt med opbakning fra Folketinget til at gå videre med sin sag. Med andre ord kan det godt opfattes, som om ministeren kommer i folketingssalen og siger: Jeg har ikke gjort min pligt, vil I ikke godt give mig et spark, så jeg kan komme videre? Hvis det er det, ministeren ønsker, så skal vi gerne give sparket, men det kunne nu nemt have været ordnet, uden at vi behøvede at behandle det her i folketingssalen og bruge Folketingets tid på det. Det kunne have været ordnet mellem ordførerne og ministeren på bare fem minutter.

Når det er sagt, så skal jeg understrege, at Fremskridtspartiet finder det ganske påkrævet, at der bliver gjort en særlig indsats for, at de handicappede kan finde ind på arbejdsmarkedet og i dagligdagen, så de kan føre en tilværelse så tæt på det normale som overhovedet muligt. Vi er derfor altid positivt indstillet, når talen falder på de handicappede.

Men jeg mener imidlertid, at beslutningsforslaget her overspiller rollen lidt rigeligt, for hvis en enhed som foreslået skal sidde og samle al relevant viden fra hele verden om handicappede, så kan det blive en ikke ubetydelig størrelse, en sådan enhed vil få, og dermed en ikke ubetydelig økonomisk udgift. Det er, som om der lægges op til, at det skal være en kæmpeenhed, der skal se på tingene, samle erfaringer og videreformidle erfaringerne.

Fremskridtspartiet mener ikke, at det er nødvendigt med en sådan kæmpeenhed for at lette tilværelsen for de handicappede. Kræfterne kan bruges bedre. Hvorfor lader man f.eks. ikke et sådant projekt oprette i de organisationer, som i forvejen har ekspertisen, nemlig de forskellige handicaporganisationer? Hvorfor lader man det ikke foregå i disse frivillige orga-

nisationer? Så kunne man eventuelt give dem et tilskud til edb og telefon, og hvad ved jeg. Det ville være både bedre og billigere for alle involverede parter. Men ud over at denne enhed skal sidde og følge med i alt, hvad der foregår i hele verden på handicapområdet, og give en årlig tilbagemelding, så har ministeren også foreslået, at Ombudsmanden skal følge udviklingen i ligebehandling og eventuelt meddele påtale, hvor dette er muligt. Der må jeg sige at Fremskridtspartiet klart tager afstand fra forslaget.

For det første skal vi ikke pålægge Ombudsmanden opgaver af denne art. Han har rigeligt med opgaver i forvejen. Desuden bør Ombudsmanden kun tage sig af egentlige klagesager og ikke lave opsøgende virksomhed. Endelig sidder enheden jo, som det er foreslået, og følger med i det hele, og enheden kan jo så give besked til Ombudsmanden, hvis enheden finder, at der er noget af interesse for Ombudsmanden. Der er tale om dobbeltadministration, som Fremskridtspartiet ikke kan tilslutte sig. Det hele vil drukne i ren administration og planlægningsmøder, hvor man skal planlægge, hvornår det næste planlægningsmøde skal holdes; og hvem står uden for døren og venter? Det gør de handicappede, for man bruger kræfterne på ren planlægning.

Hvis det virkelig var ministerens mening at gøre noget for de handicappede, skulle ministeren lægge opgaverne ud til de etablerede organisationer, for så ville de handicappede få noget for pengene.

Fremskridtspartiet mener således, at forslaget er skudt over målet, men vi vil naturligvis benytte lejligheden til at forbedre forholdene for de handicappede, som vi prøver, hver gang talen falder på emnet.

Bente Juncker (CD):

Jeg skal på CD's vegne sige, at vi naturligvis kan støtte det her forslag.

Vi er enige i, at der skal være ligebehandling og ligestilling for de handicappede. Men når man læser forslaget, synes jeg, at det er lidt tyndt. Så går der imidlertid et lys op for mig. Lige pludselig siger SF's ordfører, at det her forslag har ministeren slet ikke lavet. Det er Det Centrale Handicapråd, der har lavet det. Jeg kunne da godt lide at få at vide af ministeren: Hvem er det egentlig, der står fadder til